

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจของทุกประเทศได้แก่ ปัญหาการจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ไปใช้ผลิตสินค้าและบริการอะไร จำนวนเท่าใด และอย่างไร จึงจะให้ประโยชน์ตอบแทนต่อระบบเศรษฐกิจโดยส่วนรวมมากที่สุด หรือเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดและประหยัดที่สุด การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพนั้น หมายถึงการใช้ทรัพยากรไปในทางที่ให้ผลตอบแทนจากการใช้ทรัพยากรมากที่สุด ส่วนการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด หมายถึงการใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด ในการดำเนินการตาม โครงการหนึ่ง โครงการใด¹

การวิเคราะห์โครงการถือเป็นกระบวนการหนึ่ง ในการคัดเลือกโครงการเพื่อตัดสินใจว่าจะใช้ทรัพยากรในโครงการใด หรือโครงการใดก่อนหลัง เพื่อให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประหยัดที่สุด ภายใต้เงื่อนไขทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด ซึ่งจากความสำคัญของกระบวนการคัดเลือกโครงการดังกล่าว นักเศรษฐศาสตร์ จึงได้พัฒนาวิธีการวิเคราะห์เชิงผลได้ผลเสีย (cost-benefit analysis) เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์โครงการ โดยแยกแยะการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. การวิเคราะห์ผลได้ผลเสียเชิงการเงิน (financial cost-benefit analysis) เป็นการวิเคราะห์ที่มุ่งเน้นเปรียบเทียบเฉพาะผลได้ผลเสีย ของโครงการในรูปตัวเงินเป็นสำคัญ โดยมีได้พิจารณาถึงผลได้ผลเสียในรูปอื่น นอกจากนี้ยังใช้ราคาที่ปรากฏในตลาดประเมินค่าผลได้ผลเสียของโครงการด้วย จึงกล่าวได้ว่าเป็นการวิเคราะห์โครงการในทัศนะของเอกชน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ประสิทธิ์ ดงยิ่งศิริ. การวิเคราะห์และประเมินโครงการ. (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์, 2524) หน้า 12.

2. การวิเคราะห์ผลได้ผลเสียเชิงเศรษฐศาสตร์ (economic cost-benefit analysis) มุ่งวิเคราะห์ผลได้ผลเสียของโครงการในแง่เศรษฐกิจโดยส่วนรวม ในด้านต่าง ๆ เช่น ดุลการชำระเงินของประเทศ การจ้างงาน มูลค่าเพิ่มของระบบเศรษฐกิจ เป็นต้น โดยจะทำการพิจารณาผลดีผลเสียของโครงการทั้งทางตรงและทางอ้อม ตลอดจนทั้งผลภายในและผลภายนอกอื่น ๆ ด้วย ทั้งนี้ในการประเมินผลได้ผลเสียจะใช้ราคาเงา (shadow price) ซึ่งเป็นราคาที่สะท้อนต้นทุน และผลประโยชน์ที่แท้จริงทางเศรษฐศาสตร์เป็นตัวประเมิน จึงเป็นการวิเคราะห์ที่ใช้ในการวิเคราะห์โครงการของรัฐโดยทั่วไป

3. การวิเคราะห์ผลได้ผลเสียเชิงสังคม (social cost-benefit analysis) เป็นการวิเคราะห์ที่พัฒนาขึ้นจากการวิเคราะห์ในเชิงเศรษฐศาสตร์ โดยนอกจากจะพิจารณาประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจแล้ว ยังพิจารณาครอบคลุมถึงความเป็นธรรมในแง่การกระจายรายได้ในสังคมด้วย ซึ่งการวิเคราะห์อาจต้องอาศัยระบบคุณค่า (value system) และการตัดสินคุณค่า (value judgements) ประกอบด้วย ปัจจุบันการวิเคราะห์ผลได้ผลเสียทางสังคมยังไม่เป็นที่นิยมกัน ทั้งนี้เพราะในการวิเคราะห์ต้องประสบปัญหาความยุ่งยากในเรื่องข้อมูลและวิธีการคำนวณ ส่วนมากเป็นเพียงการชี้ให้เห็นว่าแนวโน้มผลได้ผลเสียทางสังคมจะเป็นอย่างไร ซึ่งมักไม่ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณที่สามารถแจกแจงให้เห็นเป็นรูปธรรมได้อย่างชัดเจน

ประเด็นสำคัญของเรื่องการวิเคราะห์ผลได้ผลเสียอยู่ที่ การประเมินค่าหรือตีราคาผลได้ผลเสียของโครงการว่าจะใช้ราคาใดจึงจะเหมาะสม ซึ่งโดยทั่วไปแล้วราคาที่ใช้กันมี 2 ชนิด คือ ราคาตลาด และ ราคาเงา

ราคาตลาด (market price) หมายถึง ราคาสินค้าและบริการ หรืออัตราแลกเปลี่ยนที่กำหนดขึ้นอย่างเปิดเผยโดยระบบตลาด ซึ่งสามารถสังเกตได้จากการซื้อขายที่เกิดขึ้นในตลาด

ราคาเงา (shadow price) หรือบางครั้งเรียกว่า ราคานับถือ (accounting price : AP)* ในแง่การศึกษาเชิงพรรณนา หรือเชิงปฏิฐาน (positive study) หมายถึง ราคาที่ควรจะเป็นในระบบเศรษฐกิจที่มีดุลยภาพภายใต้เงื่อนไขการแข่งขันสมบูรณ์ (perfect

*ในการคำนวณราคาเงาของสินค้าและบริการทั้งระบบเศรษฐกิจ นิยมใช้คำว่า "ราคานับถือ" แทนคำว่า "ราคาเงา" แต่ในที่นี้จะใช้คำว่าราคาเงาตลอด

competition) ส่วนในแง่การศึกษาเชิงนโยบาย (normative study) ราคาเงา หมายถึง ราคาที่เหมาะสมที่สุด (optimum price) หลังจากมีการดำเนินนโยบายหรือโครงการหนึ่ง โครงการใดแล้ว หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ราคาเงา คือ มูลค่าของสินค้าหรือปัจจัยการผลิต ซึ่งทำให้ สังคมบรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งจากการใช้ปัจจัย (input) หรือจากผลผลิต (output) นั้น²

กล่าวในอีกแง่หนึ่ง คำว่าราคาเงานี้ ได้มีการนำมาใช้อย่างเฉพาะอย่างเจาะจงใน หลายกรณีด้วยกันคือ³

ประการแรก ในวิชาโปรแกรมเส้นตรง (linear programming) ซึ่งเป็นเทคนิค ที่มูลค่าของฟังก์ชันหนึ่ง ณ ราคาที่กำหนดไว้จะมีค่าสูงสุดก็ต่อเมื่อขึ้นอยู่กับปัจจัยจำนวนหนึ่งตาม เทคโนโลยีที่มีอยู่ และราคาเงาก็คือ ค่าของตัวแปรทวิ (dual variables) ของการหาค่า ของโปรแกรมแบบทวิ ซึ่งตีความได้ว่าเป็นราคาปัจจัยการผลิตที่ต่ำสุดภายใต้ข้อจำกัดบางอย่าง และภายใต้ข้อกำหนดว่าไม่มีกำไร (รายได้ส่วนเกิน) ดังนั้น ราคาเงาในที่นี้จึงหมายถึงราคา ที่ควรเป็น ในระบบเศรษฐกิจที่มีดุลยภาพของตลาดแข่งขันสมบูรณ์นั่นเอง

ประการที่สอง ราคาเงาได้ถูกใช้ให้ครอบคลุมขอบเขตเรื่องการประมาณผลได้ผลเสีย ของสังคม ซึ่งผลได้ผลเสียต่าง ๆ มิได้มีการกำหนดราคาไว้ โดยวิธีการหาราคาเงาในเรื่องนี้ อาจทำได้ เช่น การเอาราคาสິงที่คล้ายคลึงกันมาใช้ โดยการคิดราคาให้สินค้านั้น ซึ่งแฝงอยู่ ผลได้ผลเสียของโครงการของรัฐ หรือโดยการคำนวณผลกระทบภายนอกโดยอิงราคาตลาด หรือ โดยวิธีการอื่น เป็นต้น ราคาเงาในที่นี้ก็คือ ราคาที่เหมาะสม ซึ่งกำหนดขึ้น (imputed) ตาม นโยบายของสังคมใดสังคมหนึ่งนั่นเอง

ประการที่สาม ราคาเงาจะเกี่ยวพันกับการคำนวณด้านเศรษฐกิจในเรื่องต่าง ๆ ของ ประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งราคาภายในประเทศ (domestic price) มิได้สะท้อนให้เห็นถึงความ หายากของทรัพยากรโดยเปรียบเทียบอย่างเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นสินค้าที่ผลิตในประเทศ หรือ

²นิพนธ์ พัวพงศกร. "การวิเคราะห์ต้นทุนและผลประโยชน์." ใน เศรษฐศาสตร์ สวัสดิการและสังคม, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2526) หน้า 257.

³อี.เจ., มิชาน. การวิเคราะห์ผลได้ผลเสีย. แปลโดย เกียรติวิบูลย์ ช่มแธ และ มณีศรี พันธุลาภ. (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 94-97.

นำเข้าจากต่างประเทศ ซึ่งความไม่เหมาะสมของราคา ซึ่งเป็นเครื่องชี้ถึงความหายากโดยเปรียบเทียบนี้ เกิดขึ้นจากปัจจัยหลายประการด้วยกันที่เข้ามาแทรกแซงการทำงานของตลาด ทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดระหว่างประเทศ เช่น การจัดเก็บภาษีของรัฐ การรักษามูลค่าเงินตราโดยการควบคุมอัตราแลกเปลี่ยน การมีข้อจำกัดทางการค้าต่าง ๆ เป็นต้น

โดยปกติราคาเงาที่ใช้ในการวิเคราะห์โครงการมี 2 ประเภท ตามลักษณะการวิเคราะห์โครงการ คือ ราคาเงาที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์โครงการทางเศรษฐกิจ (economic analysis of project) เรียกว่า efficiency shadow price หรือ economic accounting price อันเป็นราคาเงาที่พิจารณาในแง่ประสิทธิภาพการจัดสรรทรัพยากรในระบบเศรษฐกิจเพียงด้านเดียว ราคาเงาอีกประเภทหนึ่งได้แก่ ราคาเงาที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์โครงการเชิงสังคม (social analysis of project) เรียกว่า social shadow price ซึ่งเป็นราคาเงาที่พิจารณาทั้งในแง่ประสิทธิภาพ การจัดสรรทรัพยากร และการกระจายรายได้ในสังคมด้วย

ปัญหาของการเลือกใช้ราคาในการประเมินค่าผลได้ผลเสียของโครงการ ก็คือ ราคาตลาดที่เป็นอยู่สะท้อนถึงภาวะอุปสงค์และอุปทาน ที่แท้จริงของสินค้า หรือปัจจัยการผลิตของโครงการนั้น ๆ หรือไม่ ถ้าหากระบบตลาดมีการแข่งขันสมบูรณ์ตามทฤษฎี ราคาตลาดจะเป็นราคาที่สะท้อนถึงคุณค่าที่แท้จริงทางเศรษฐศาสตร์ของสินค้านั้น แต่ถ้าหากตลาดมีการแข่งขันไม่สมบูรณ์ เช่น มีการแทรกแซงตลาดโดยการกำหนดราคาหรือพุงราคา หรือการเคลื่อนย้ายทรัพยากรไม่เป็นไปอย่างเสรี เป็นต้น ราคาตลาดก็จะไม่สะท้อนค่าเสียโอกาสที่แท้จริงของทรัพยากร

ความไม่สมบูรณ์ของระบบตลาดที่ทำให้เกิดการบิดเบือน (distortion) ในมูลค่าที่แท้จริงของสินค้าหรือปัจจัย เป็นสิ่งที่ผู้วิเคราะห์โครงการในเชิงเศรษฐศาสตร์ (economic analysis) จะต้องตระหนักถึง ด้วยเหตุนี้จึงทำให้มีการเสนอให้ใช้ราคาเงาหรือราคาทางบัญชี (AP) แทนราคาตลาดขึ้น เพื่อใช้ประเมินค่าผลได้ผลเสียของโครงการ ได้อย่างถูกต้อง อันจะทำให้สามารถเปรียบเทียบหรือคัดลอกโครงการได้ถูกต้องขึ้น ทั้งนี้การประมาณการหรือคำนวณหาสามารถทำได้ 2 ทาง คือ

1. วิธีการหาราคาเงาทางตรง (direct calculation) เป็นการพยายามหามูลค่าที่แท้จริงทางเศรษฐศาสตร์ของ input และ output ของโครงการโดยตรง วิธีการหาอาจทำได้ คือ คำนวณมูลค่าโดยใช้ราคาตลาดเป็นฐานก่อน จากนั้นจึงค่อยแสดงเหตุผลว่าราคาตลาดถูกบิดเบือนไปในทิศทางใด แล้วจึงปรับราคาตลาดไปตามเหตุผลดังกล่าว หรือในทางกลับกัน อาจจะเริ่มพิจารณาจากจุดที่ยอมรับกันว่าเป็นราคาเงาก่อน หลังจากนั้น ก็จะพิจารณาว่าราคาที่มีการบิดเบือนไปในทางใด แล้วจึงปรับราคาไปตามเหตุผลดังกล่าว ตัวอย่างการหาราคาเงา

นอกจากการหาราคาเงาของสินค้าและบริการโดยทั่วไปแล้วที่พบกันมาก ได้แก่ ราคาเงาของค่าจ้างแรงงาน (shadow wage rate) ราคาเงาของอัตราแลกเปลี่ยน (shadow exchange rate) และราคาเงาของเงินทุน (accounting rate of interest) เป็นต้น

2. วิธี short cut การใช้ตัวปรับ หรือ ค่าแปรราคาเงา (conversion factor : CF) ซึ่งได้แก่ค่าอันเป็นสัดส่วนราคาเงาต่อราคาตลาด ในการหาราคาเงา

โดยที่ input และ output ของโครงการหนึ่ง ๆ มีมากมาย ดังนั้น โดยหาราคาเงาทางตรงทุกตัวก็มักจะเป็นเรื่องที่ยุ่งยากเกินความจำเป็น นักวิเคราะห์โครงการจึงหันไปใช้วิธีการใช้ค่าแปรราคาเงาแทน (ยกเว้นสินค้าหรือปัจจัยหลักที่มีความสำคัญในโครงการ) ทั้งนี้ค่าแปรราคาเงาสำหรับการหาราคาเงาทั้งสองประเภทข้างต้น ได้แก่ efficiency conversion factors และ social conversion factors ตามลำดับ วิธีนี้เป็นวิธีที่สะดวก โดยนักวิเคราะห์แต่ละคนไม่ต้องเสียเวลาในการคำนวณราคาเงาสินค้าต่าง ๆ ที่เกี่ยวพันในโครงการ กล่าวคือผู้วิเคราะห์โครงการเพียงแต่คูณราคาตลาดด้วยค่าแปรราคาเงา (CF) ที่มีการคำนวณไว้แล้ว ก็จะได้ราคาเงาของของสิ่งนั้น

จะเห็นได้ว่าการคำนวณหาราคาเงาด้วยวิธีนี้ จะต้องมีการหาค่าแปรราคาเงา (CF) ของสินค้าและบริการต่าง ๆ ไว้ก่อน ซึ่งโดยทั่วไปหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่าง ๆ มักจะเป็นผู้คำนวณไว้อย่างเป็นระบบไว้ และโดยที่สินค้าและบริการต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจมีมากมายหลายชนิด ดังนั้นเพื่อความสะดวกจึงมีการหาค่าแปรราคาเงา (CF) สำหรับสินค้าและบริการเป็นกลุ่ม ๆ เรียกว่า ค่าแปรราคาเงากลุ่ม (group conversion factor : GCF) เช่น กลุ่มสินค้าบริโภค กลุ่มสินค้าทุน กลุ่มสินค้าพลังงานตลอดจนแรงงาน เป็นต้น

นอกจากการคำนวณค่าแปรราคาเงากลุ่ม (GCF) แล้ว ยังมีการคำนวณค่าแปรราคาเงามาตรฐาน (standard conversion factor : SCF) ซึ่งเป็นค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของค่าแปรราคาเงาอื่น ๆ สำหรับใช้ในการคำนวณราคาเงาของสินค้าหรือบริการ ซึ่งไม่อาจจัดได้ว่าเป็นสินค้ากลุ่มใด หรือราคาเงาของสินค้าที่ไม่อาจกำหนดการใช้ในลักษณะอื่น ๆ ได้

สำหรับประเทศไทยเราไม่ปรากฏว่ามีหน่วยงานเกี่ยวกับการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจได้มีการคำนวณชุดของค่าแปรราคาเงานี้ไว้อย่างเป็นระบบแต่ประการใด คงมีเพียงบางหน่วยงาน

เช่น ธนาคารโลก ศึกษาไว้นานแล้วเท่านั้น* และโดยที่ราคาเงาหรือค่าแปรราคาเงา (CF) นี้ จะเปลี่ยนแปลงไปตามลักษณะการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ กล่าวคือหากประเทศมีการพัฒนาเศรษฐกิจไปตามทิศทางที่ระบบเศรษฐกิจมีการแข่งขันใกล้เคียงกับการแข่งขันสมบูรณ์ ค่าของค่าแปรราคาเงา ก็จะมีค่าใกล้เคียง 1 ในทางตรงข้าม หากระบบเศรษฐกิจมีทิศทางในการพัฒนาในทิศทางตรงกันข้าม ราคาตลาดก็จะมีค่าแตกต่างกับราคาเงามากยิ่งขึ้น หรืออาจกล่าวในทางกลับกันว่า หากคำนวณค่าแปรราคาเงา (CF) ได้ใกล้เคียง 1 มากยิ่งขึ้น ก็แสดงว่าระบบเศรษฐกิจมีการพัฒนาไปในทางแข่งขันกันมากหรือเสรียิ่งขึ้น ความจำเป็นในการใช้ราคาเงา เพื่อตีค่าผลได้ผลเสียของโครงการต่าง ๆ สำหรับเปรียบเทียบโครงการ ก็น้อยลงหรือไม่จำเป็น จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น จึงเห็นสมควรคำนวณชุดของค่าแปรราคาเงาที่เป็นระบบสำหรับใช้ในการวิเคราะห์โครงการในประเทศไทยขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อที่จะคำนวณหาชุดของค่าแปรราคาเงาของสินค้าและบริการกลุ่มต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจไทย ตั้งแต่ปี 2523-2532 และเปรียบเทียบค่าแปรราคาเงาที่คำนวณได้ในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ

1.3 ขอบเขตการศึกษา

โดยทั่วไป การวิเคราะห์โครงการทางเศรษฐศาสตร์ มักจะต้องมีการใช้ราคาเงาของ input และ output เช่น สินค้าและบริการทั่ว ๆ ไป แรงงาน อัตราดอกเบี้ย และตลอดจนอัตราแลกเปลี่ยน เป็นต้น แต่เนื่องจากเวลาจำกัด การศึกษาในครั้งนี้ จึงศึกษาเฉพาะการคำนวณหาค่าแปรราคาเงาของสินค้าและบริการเท่านั้น

* จะกล่าวถึงรายละเอียดในหัวข้อ ผลงานการศึกษาในอดีตต่อไป

1.4 วิธีการศึกษา

การคำนวณค่าแปรราคาที่เป็นระบบสำหรับสินค้าและบริการ ของประเทศไทยในการศึกษานี้ จะใช้วิธีการตามแนวคิดของ Little Mirrless และ van der Tak เรียกแนวคิดนี้ย่อ ๆ ว่า LMST

หลักการการหาค่าแปรราคาทั้งระบบ มาจากแนวคิดการหาราคาเงากรณีเฉพาะนั่นเอง โดยจะมีการปรับเพื่อให้เหมาะกับการหาทั้งระบบอันเป็นลักษณะถัวเฉลี่ย เริ่มจากการนิยามหลักและวิธีราคาเงาตามแนวคิดของ LMST ขั้นตอนต่อไปจึงพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าและบริการของไทย เพื่อจัดประเภทเป็น traded goods และ non-traded goods ตามข้างต้น โดยในที่นี้จะให้สินค้าที่ปรากฏในสถิติการค้าระหว่างประเทศของประเทศไทย (Foreign Trade Statistics of Thailand) เป็น traded goods ส่วนบริการต่าง ๆ ภายในประเทศที่ปรากฏในตาราง Input-Output จะถือเป็น non-traded goods จากนั้นจึงทำการแบ่งกลุ่ม traded goods ตาม economic classification และตามลักษณะสินค้าที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์โครงการ

การคำนวณค่าแปรราคาเงาของสินค้าแต่ละกลุ่ม ขั้นแรกหาราคาเงาตามหลักแนวคิดข้างต้น ขั้นตอนมาพิจารณาว่าราคาเงาดังกล่าวราคาได้มีการเบี่ยงเบนไปอย่างไรบ้าง เมื่อรวมความเบี่ยงเบนที่เกิดขึ้นทั้งหมดกับราคาเงา นำราคาเงาและราคาตลาดมาหาสัดส่วน จะได้ค่าแปรราคาเงาที่ต้องการ

1.5 ข้อมูลและแหล่งที่มาของข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการคำนวณค่าแปรราคาเงานี้จะเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) ซึ่งค้นคว้าจากเอกสาร รายงาน ตำราต่าง ๆ และข้อมูลทุติยภูมิที่เก็บรวบรวมโดยหน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ ธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ กรมศุลกากร และกรมสรรพสามิต เป็นต้น

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การคำนวณค่าแปรราคาเงาของสินค้าและบริการในระบบเศรษฐกิจไทยนี้จะช่วยให้ได้ชุดของค่าแปรราคาเงาที่ทันสมัยขึ้น อันจะช่วยให้นักวิเคราะห์โครงการสามารถหาราคาเงาของ input และ output ของโครงการที่กำลังวิเคราะห์อยู่ได้โดยสะดวก และเหมาะสมสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้ยังจะช่วยให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของค่าแปรราคาเงาในช่วงที่ผ่านมา ซึ่งเป็นสิ่งหนึ่งที่ช่วยให้เราได้ข้อสรุปเกี่ยวกับลักษณะทางเศรษฐกิจของประเทศไทยได้ด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย